

Димитър Бежански
Космическа идилия

На В. Станков

Звезди, астероиди, метеорити, комети. Космос като космос. И някъде из този космос – междупланетна станция. Мъничко късче от майката Земя. А понеже станцията е българска – значи и мъничко късче от майка България.

В това именно късче, в един от специалните му сектори стояха и разговаряха командирът на късчето и неговият първи заместник – космонавтът Петров. Всъщност „стояха“ е условно казано, човек трудно стои, когато е в безтегловност, двамата по-скоро се рееха из наблъсканата с апарати каюта и внимаваха да не закачат нещо с обкованите си в олово обувки.

– Иване, можеш ли да ми обясниш какво е това? – попита командирът и тикна в лицето на заместника си някакво листче.

– Кое, шефе? – на свой ред попита космонавтът Петров, преструвайки се, че не разбира за какво става дума.

– Ей това тука! Това листче!

– А, това ли? – Петров се опитваше да спечели време – Това е... Така де, това е заявката за следващия транспортен кораб.

– Виждам, че е заявката за следващия транспортен кораб! – повиши тон командирът, с което наруши едно от основните правила в станцията: да не се пее, да не се въздиша и да не се повишава тон – с цел пестене на дефицитния кислород. Виждам, че е заявката! – повтори той като отново наруши правилото. – Ти ми прочети какво пише в тази заявка! Чети, чети! На глас чети!

Космонавтът Петров взе листчето и зачете:

– Осемдесет килограма чушки „червена капия“, два тона сини сливи, десет метра черва, петдесет килограма захар...

– Иване, какви са тия глупости?! – прекъсна го командирът. – Сливи, черва, капии?! Какво е това?!

– Ами такива са заявките на хората, шефе! – вдигна рамене космонавтът. – Космонавт Маринова си поръчва чушки, щяла да ги затваря в буркани. Сливите са за космонавт Горанов ще вари ракия. Той и досега вареше – от мармалад, обаче. Не му е лоша ракията, шефе, пивка е, но на другия ден малко те цепи главата. От сливовата нямало да е така...

– Иване, вие ще ме побъркате, бе! – кресна командирът, при което изразходва цяла дневна дажба от кислород. – Това тука космическа станция ли е или вилна зона?! Ракия ще ми варят! Бе чудя се аз защо оня ден целият космос се беше размирисал на джибри! Ами тия, какво беше... Тия черва?

– Червата са мои, шефе! – сведе виновно поглед космонавтът

Петров. – Тоест, не че са мои червата, а са за мене. Малко луканка да натъпча...

Командирът отчаяно се хвана за главата.

– Че какво лошо има бе, шефе?! – продължи Петров все още със сведен поглед. – Сега на Земята е есен. В нашия край де, в България! А българинът есенно време не си ли затвори някой и друг буркан, не си ли свари ракия, не натъпче ли малко луканчица...

– Не, вие наистина ще ме побъркате! – въздъхна командирът и пак наруши онова правило. – Есен било! Буркани, луканчици! Ние тука програма изпълняваме бе, ееей! Научна програма! Експерименти провеждаме в открития космос! А те се занимават с черва и печени чушки!

– Ама шефе, чакай бе! – доби смелост заместникът. Те, хората в извънработно време... После какво ни пречи да включим и това в програмата? „Домашно консервиране в условията на космически полет.“ Хем ще си правим експериментите, хем и храната ни такова... От сегашните космически буламачи направо ми се повдига вече...

Командирът се замисли.

– В програмата значи?...

– В програмата, шефе! – енергично кимна Петров. Включваме го в програмата и готово!

– Така, така... А на Горанов мармеладовицата била пивка, казваш?

– Пивка е, шефе! Много е пивка! А и на градус я е докарал...

– Хм! – изсумтя неопределено командирът. – Иди му кажи да донесе една колба за изследване! И направи писмено предложение за разширяване на програмата!

* * *

Звезди, астероиди, метеори, комети. Космос като космос. И някъде из този космос – едно късче от България. От истинската – ухаеща на печени чушки, на пърлено прасе и на сливов първак България...

КРАЙ

© 2001 Димитър Бежански

Източник: <http://bezmonitor.com>

Публикация:

Димитър Бежански, „Търся французойка“, ISBN 954-715-099-5
(с) Димитър Бежански, 2001, (с) Доньо Донеv, 2001, (с) ВСУ „Черноризец Храбър“ –
Варна, 2001

Публикува се на <http://bezmonitor.com> с любезното съгласие на автора.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3021>]